

Top 2 bài văn mẫu Cảm nhận câu ca dao: Đêm đêm con thắp đèn trời, Cầu cho cha mẹ sống đời với con hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Cảm nhận câu ca dao: Đêm đêm con thắp đèn trời, Cầu cho cha mẹ sống đời với con hay nhất mẫu 1

“Đêm đêm con thắp đèn trời

Cầu cho cha mẹ sống đời với con.”

Bài tham khảo:

Giữa trưa hè oi ả, tôi nghe văng vẳng từ xa tiếng hát à ơi câu ca dao khiến lòng người xuyên xao:

“Ơn cha lành cao hơn non Thái
Nghĩa mẹ hiền sâu tựa biển khơi.
Dù cho dâng cả một đời
Cũng không trả được ơn người sinh ra.”

Nghe câu hát ấy khiến lòng tôi lại luyến lên những suy tư, cảm thương về cha mẹ của mình. Cũng như bao bậc phụ mẫu khác, cả cuộc đời của họ là những tháng ngày tần tảo, vất vả làm lụng như những con ong cần lao xây đắp cho tổ ấm của mình. Họ nuôi lớn và tưới tắm cho hồn tôi bằng những yêu thương và hy sinh không chút toan tính. Bởi vậy, hồn tôi luôn ấm áp những yêu thương và hạnh phúc. Theo thời gian trôi, những sương sương ấy ngày càng đọng đầy hơn, và những khát khao được báo đáp cho ơn thầy nghĩa mẹ cũng càng lớn lên thêm. Thế nên, mỗi khi nghĩ về cha mẹ, trong tâm trí tôi lại cất lên câu ca dao:

“Đêm đêm con thắp đèn trời
Cầu cho cha mẹ sống đời với con.”

Câu ca dao bắt đầu bằng từ láy “đêm đêm”. Đó là một sự sáng tạo từ mô tip “chiều chiều” vô cùng quen thuộc trong ca dao dân ca chôn làng quê. Điểm chung của những mô tip mang tính chất thời gian như vậy, chính là để tạo ra cái không gian, cái bối cảnh để cho cảm xúc con người được dịp mà lên men, mà chưng cất rồi thăng hoa. Như là các cụ ta ngày xưa vẫn thường tâm đắc “tức cảnh mà sinh tình”. Cái tình con người nó luôn trú ngụ ở ngõ ngách nào đó của những tâm hồn. Chỉ chờ cái cảnh dẫn lối mà dâng lên, chứa chan khắp cả cơ thể. “Đêm đêm” là khoảng thời gian không còn là buổi tối, nhưng cũng chưa đến khuya. Nó là khoảng thời

gian để người ta ngồi nghỉ ngơi sau một ngày dài làm việc. Để những muộn phiền của cuộc sống được để lại phía sau cánh cổng, cho tâm hồn được thả lỏng, tự mình suy nghĩ, tự mình nhớ nhung. Và “đêm đêm” cũng chính là thời gian cho gia đình được ở bên nhau, cùng nhau ngồi lại, tâm sự về những điều ở ngoài kia. Chính vì thế mốc thời gian “đêm đêm” đã giúp tạo nên một bối cảnh, một cơ hội để trong tôi nảy mầm lên những suy nghĩ yêu thương về cha mẹ mình. Và hơn thế, “đêm đêm” còn chỉ một chuỗi thời gian đều đều, lặp lại liên tục. Cứ vào khoảng thời gian ấy, ngày nào cũng vậy, tôi lại nhớ thương về cha mẹ của mình, không hề có điểm dừng lại. Nó tạo nên âm hưởng triền miên, bất tận cho nỗi nhớ thương cha mẹ của mỗi người con.

Bất kì bậc làm cha làm mẹ nào trên thế gian này cũng vậy, họ luôn dành trọn trái tim yêu thương cho những đứa con của mình. Họ lao động kiên trì, họ vượt qua những khó khăn không một lời kể lể, oán than. Họ làm tất cả để gánh lên mảng trời hồng cho những tâm hồn non dại. Tình thương con và sự hi sinh của cha của mẹ lớn lao hơn bất kì ngọn núi nào trên thế gian, đầy ắp hơn bất kì dòng sông nào trên mặt đất. Chúng là suối nguồn để nuôi dưỡng những đứa trẻ thơ, luôn đong đầy không bao giờ cạn. Chính vì thế, mỗi chúng ta luôn cảm thấy yêu thương, biết ơn cha mẹ của mình. Và như một điều hiển nhiên, những tình cảm trong sáng, đầm ấm ấy đã lên men những nghĩ suy về sự báo đáp, đền đáp công sinh dưỡng của cha mẹ.

Những tâm tư muốn báo đáp công cha nghĩa mẹ luôn thường trực trong tâm trí của mỗi người con. Từ khi còn là những đứa trẻ cho đến khi trưởng thành. Đó là những mong muốn được tự mình giúp đỡ cha mẹ những việc nhỏ nhất, như cầm giúp một món đồ, giúp mẹ quét sân, giúp bố rót nước... Những hành động nhỏ bé ấy là những viên gạch đầu tiên trong sự đền đáp cha mẹ mà bất kì ai cũng từng hun đúc. Và rồi, những hành động ấy không còn đủ để làm ta thỏa mãn nữa. Chúng ta muốn làm được nhiều hơn, giúp cho cha mẹ tất cả mọi việc. Để mẹ cha không còn phải vất vả, tảo tần. Thế nên, ai cũng từng chứa chan những suy nghĩ phải lớn lên thật nhanh, phải vững vàng thật chóng. Như tôi từng nghe một người bạn nào đó ngâm ngùi “chúng ta phải trưởng thành nhanh hơn sự già đi của cha mẹ”. Rồi thì những mầm non ngày nào cũng sẽ lớn lên, cũng sẽ báo đáp cho cha mẹ của mình bằng nhiều cách khác nhau. Cũng sẽ mang đến những yêu thương, chở che nồng ấm, bất tận của mình cho đáng sinh thành.

Thế nhưng, dù người con có lớn đến bao nhiêu, thành công đến thế nào thì chúng cũng không thể đi ngược lại những quy luật của sinh lão bệnh tử. Thời gian trôi đi, khi chúng ta đang ra sức trưởng thành, thì tự lúc nào cha mẹ cũng đang dần già đi. Bờ vai của cha không còn cứng cáp như trước, bàn tay của mẹ không còn mềm dẻo như xưa. Dù ta có cố gắng như thế nào cũng không ngăn cản được. Bởi vậy, mỗi

người con lúc nào cũng thường trực một nỗi sầu lo, nỗi lo mất đi cha mẹ. Nỗi lo này không thể bởi chúng ta có sức khỏe, có thành công, có địa vị mà nguôi ngoai đi được. Chính vì vậy, mà con người đã gửi gắm nỗi lo và sự mong mỏi, hi vọng ấy vào cội nguồn tâm linh:

“Đêm đêm con thắp đèn trời”

Thắp đèn trời là một hình thức cầu nguyện đặc trưng của người phương Đông. Vào những dịp lễ đặc biệt, họ thường thắp đèn lồng, để gửi gắm những ước nguyện của mình. Thế nhưng ở đây, đèn lồng được thắp vào mỗi đêm, không ngừng lại, nó liên tục như lòng mong mỏi không bao giờ dừng lại của những đứa con. Tất nhiên, ở trong câu ca dao này, việc thắp đèn trời này không phải là hình ảnh thực. Nó là một hành động được diễn ra chính trong tâm tưởng của người con, được tạo hình bởi sự thành kính, được đốt lên bởi tình yêu thương cha mẹ ngút ngàn. Lòng hiếu thảo bất tận của người con đã tạo nên thứ dầu vĩnh cửu thắp cho chiếc đèn trời vào mỗi đêm. Vậy, người con ấy đang cầu nguyện điều gì? Cũng như những người làm cha làm mẹ luôn quên mình mà hy sinh, suy nghĩ về con cái. Thì những người con cũng ngày ngày đêm đêm mong mỏi, hi vọng cha mẹ mình được mạnh khỏe, được sống thật lâu để hưởng phúc bên con cháu.

“Mong cho cha mẹ sống đời với con.”

Ước mong ấy thật giản dị, được người con ngày cầu đêm mong bằng sự yêu thương nồng đượm. Và tất nhiên họ cũng đang ra sức để góp phần thực hiện điều đó. Những người con gắng sức trưởng thành, cố gắng để thành công, giúp cho cha mẹ có được một cuộc sống thật tốt, không phải lằng lo, suy nghĩ điều chi - giống như cha mẹ họ đã làm. Thế nhưng, họ vẫn phải luôn sống trong lo lắng, thấp thỏm khi nghĩ đến một ngày “chuôi sẽ chín rụng về vườn”. Tình yêu thương, quyến luyến sâu nặng với cha mẹ khiến người con luôn đón đau khi nghĩ về giây phút chia ly. Bất kì ai cũng luôn muốn được sống mãi cạnh bên cha mẹ của mình. Như chú chim con không bao giờ muốn rời xa mẹ, như chiếc lá xanh không bao giờ muốn lìa cành. Thế nên, mỗi phút, mỗi giây, những đứa con luôn dùng tất cả những thành tâm, yêu thương, kính mến của mình để cầu nguyện cho phụ mẫu mình được sống lâu thật lâu bên cạnh mình. Đó chính là một biểu hiện lớn lao của lòng hiếu thảo, của tình con.

Trong cuộc sống hiện đại ngày nay, có rất nhiều thứ đã thay đổi. Con người sống cởi mở hơn, ít ràng buộc hơn. Thế nhưng tình cảm giữa đấng sinh thành và con cháu thì vẫn vậy, luôn đong đầy, vô giá. Bởi giữa cha mẹ và con cái được buộc vào với nhau bởi tình yêu thương không chút tính toán chứ không phải vì bất kì một điều luật nào. Mỗi bên đều luôn nghĩ về phía còn lại, luôn hi sinh vì đối phương

không chút đòi hỏi nào. Chính điều đó làm nên sự thiêng liêng cho tình cảm gia đình, khiến không biển nào đầy hơn tình mẹ, không núi nào cao hơn tình cha. Mỗi người con có những cách riêng để thể hiện tình yêu của mình cho cha mẹ. Đó là những cái thơm đầy mùi sữa của những đứa trẻ, là những lần giúp mẹ làm việc nhà của những cô bé, là những lần chăm bố ốm của cậu trai. Hay là những buổi, những ngày, những tháng thành tâm cầu nguyện cho các đấng sinh thành được bình an, mạnh khỏe. Thế nhưng, khi chúng ta thật sự yêu quý muốn đền đáp công ơn trời bể của cha mẹ, thì quan trọng nhất chính là hãy luôn yêu thương, quan tâm đến họ và ở bên họ nhiều nhất có thể. Bởi suy cho cùng, điều mà các bậc phụ mẫu luôn mong muốn nhất chẳng phải là con cháu hạnh phúc, sum vầy hay sao?

Bên cạnh những tình cảm âm áp, sự hiếu thảo đong đầy đến như hiển nhiên ấy. Ngày nay, đôi khi chúng ta vẫn gặp phải một số trường hợp con cái bất hiếu với cha mẹ. Từ những hành động như hỗn láo với bố mẹ, không giúp đỡ bố mẹ những việc mình có khả năng. Đến những hành động vô tâm, không quan tâm đến sự vất vả, hi sinh của bố mẹ. Thậm chí là hành động quát mắng, đánh đuổi bố mẹ. Đó đều là những hành động cần lên án mạnh mẽ và bị xử phạt nặng nề. Bởi đó là những hành động tội lỗi, khó mà chấp nhận.

Mỗi người con đều phải đối xử với cha mẹ mình bằng tình yêu thương, bằng sự yêu thương, bằng sự kính trọng nhiệt thành. Thế mới xứng đáng với những hi sinh lớn lao trời bể của mẹ cha. Mẹ cha chỉ có một trên đời, vì thế chúng ta cần trân trọng mỗi giây mỗi phút được ở bên cạnh họ để yêu thương. Và hãy để lòng hiếu thảo được chung cất một cách tự nguyện bởi tình yêu thương, sự biết ơn chân thành của mình, chứ không phải bởi sự gò ép của một điều lệ nào. Như cha ông ta vẫn thường nhắc nhở con cháu:

“Công cha đức mẹ cao dày
Cưu mang trứng nước những ngày còn thơ.
Nuôi con khó nhọc đến giờ
Trưởng thành con phải biết thờ song thân.”

Văn mẫu Cảm nhận câu ca dao: Đêm đêm con thắp đèn trời, Cầu cho cha mẹ sống đời với con mẫu 2

“Đêm đêm con thắp đèn trời

Cầu cho cha mẹ sống đời với con”

Mỗi lần nghe đâu đó câu ca dao trên cất lên, lòng của tôi lại dấy lên những lo sợ mơ hồ. Thời gian vô tình lướt qua tất cả mọi thứ, trong đó có tuổi xuân của cha mẹ. Chúng ta càng ngày càng trưởng thành và mong muốn làm thật nhiều điều bù đắp

cho họ nhưng liệu cha mẹ có chờ nổi chúng ta. “Sinh lão bệnh tử” là quy luật không thể tránh khỏi của cuộc sống. Vậy thì ngoài việc trưởng thành thật nhanh và cầu nguyện cho cha mẹ, chúng ta chẳng làm được gì hơn.

Cha mẹ chưa từng tính toán với chúng ta

Có ai mà không thương con của mình, hầu hết các bậc cha mẹ trên đời đều như vậy. Nhưng chữ “thương” đó, nó to lớn và bao la vô cùng. Để nuôi lớn một đứa trẻ chưa bao giờ là điều dễ dàng. Từ lúc, bé con còn ở trong bụng đã biết hành hạ cho cha mẹ phải lao đao rồi. Nuôi con không chỉ hao tốn về tiền bạc mà còn là công sức và thời gian nữa. Những đứa con là những viên ngọc quý của cha mẹ, họ luôn dành những điều tốt đẹp nhất cho con của mình.

“Đêm đêm con thấp đèn trời/Cầu cho cha mẹ sống đời với con”

Vất vả là thế nhưng họ chưa một lời ca thán, cha mẹ chưa từng tính toán với chúng ta. Nhà có điều kiện thì còn đỡ một chút chứ những nhà khó khăn, nuôi con quả là một vấn đề.

Tôi lớn lên ở một vùng quê nghèo. Ở đây, người ta quanh năm suốt tháng với bộ quần áo lam lũ và cha mẹ tôi cũng không ngoại lệ. Mỗi hạt cơm tôi ăn được đổi bằng những giọt mồ hôi của cha mẹ, cơm không có vị mà sao thấy mặn ở trong tim. Dù điều kiện gia đình không mấy khá giả nhưng cha mẹ luôn cố gắng lo cho anh em tôi đủ đầy, không thua thiệt với ai. Người dân quê chịu thương chịu khó không phải vì họ sinh ra đã như vậy mà đó là sự lựa chọn duy nhất khi chúng ta phải đối mặt với nghèo đói. Gánh nặng “Cơm áo gạo tiền” đã khiến tâm lưng của cha mẹ ngày càng cong xuống nhiều hơn.

Mong ước được lớn nhanh

Tất nhiên dù ở làng quê hay phố thị, ai cũng phải lao động vất vả để kiếm tiền. Và trên đời này, mọi bậc làm cha mẹ đều muốn dành những gì tốt đẹp nhất cho con của mình.

Lúc nhỏ, những đứa trẻ trong xóm của tôi hay chạy loanh quanh và mong mình lớn thật nhanh. Đứa thì muốn thoát khỏi những ngày đi học buồn chán, đứa thì mong lớn để đi kiếm tiền tiêu xài cho đã, đứa lại muốn thoát khỏi vùng quê nghèo này,... Tôi cũng nghĩ và tôi cũng mong, tôi ước giá mình lớn hơn để đỡ đần cha mẹ thêm một chút. Nhưng tâm tư của một đứa trẻ non dại lại không lường trước được việc bản thân lớn lên đồng nghĩa rằng cha mẹ sẽ già đi rất nhiều.

Thời gian cứ thế trôi đi, tôi giờ đã lớn như bản thân vẫn thường hay tưởng tượng. Nhưng lớn rồi mới phát hiện, bản thân vốn vô dụng hơn mình tưởng, lớn rồi cũng làm được gì đâu. Lớn mà chưa suy nghĩ trưởng thành thì chỉ làm cha mẹ thêm phần vất vả mà thôi. Giờ đây, cha mẹ lại tiếp tục gánh thêm một đứa trẻ “to xác”.

“Đêm đêm con thấp đèn trời”

Có quá nhiều nỗi sợ hãi trong cuộc đời và tôi nhận ra mình thật sự sợ hãi khi nghĩ đến việc cha mẹ có một ngày sẽ rời xa mình. Càng lớn, nỗi sợ càng rõ rệt và nhiều lúc bóp nghẹt trái tim tôi. Tôi chơi vui và không dám tưởng tượng đến viễn cảnh đó.

“Đêm đêm con thấp đèn trời/Cầu cho cha mẹ sống đời với con”

Nhưng có ai chống lại nổi thời gian, và quy luật sinh tử của cuộc sống thì lại càng khó cãi. Bản thân chúng ta chỉ biết phấn đấu và cố gắng thật nhiều chỉ mong có thể làm được chút thành tựu để cha mẹ đỡ vất vả hơn. Hơn cả đời người chịu cay đắng, gió sương và hy sinh vì đàn con nhỏ. Cha mẹ xứng đáng được hưởng một cuộc sống hạnh phúc lúc về già. Thật ra, các bậc cha mẹ trên đời nuôi con nào có mong gì con đáp trả, họ chỉ muốn chúng ta sống thật vui vẻ và hạnh phúc thôi. Nhìn thấy con trưởng thành và nên người là niềm vui lớn lao của cha mẹ.

Chúng ta không đấu tranh lại thời gian thì chúng ta hãy trân trọng những giây phút còn cha mẹ bên cạnh. Sống thật tốt và dành nhiều thời gian cho gia đình. Tiền mất đi có thể kiếm lại nhưng trên đời chỉ có một cha và một mẹ mà thôi. Hãy để cha mẹ hạnh phúc vì cảm nhận được sự yêu thương từ bạn.

“Cầu cho cha mẹ sống đời với con”

Cuộc sống đầy rẫy những khó khăn và chúng ta cũng đã đôi lần va vấp với thất bại. Có những lúc tưởng chừng như bản thân không thể gắng gượng được nữa nhưng gia đình chính là động lực để vươn lên. Sợ hãi về tuổi già của cha mẹ đang đến gần mà mình vẫn chưa làm được gì sẽ khiến bạn phải mạnh mẽ hơn nữa. Thầm nghĩ nhân lúc còn kịp, hãy sống thật tốt để cha mẹ được vui lòng. Không có bậc phụ huynh nào trên đời mà không cảm thấy vui khi nhìn con cái mình lớn khôn và nên người cả.

Bây giờ, chúng ta chỉ biết ngày ngày cầu nguyện cho sức khỏe của cha mẹ được tốt. Mỗi khi làm một việc gì, lại nghĩ đến họ mà cân nhắc kỹ càng trước sau. Cha mẹ cho ta cả hình hài này và công dưỡng dục như trời biển. Chúng ta sinh ra một mình nhưng đừng chỉ biết sống cho mình. Thử bước ra xã hội đi, chỉ có cha mẹ mới tốt với bạn vô điều kiện còn những người khác, có điều kiện mới tốt với bạn.

Nguyễn Ngọc Thạch từng viết một câu “Trên đời này ngoài gia đình ta ra, tất cả các mối quan hệ đều chỉ là một phép thử. Ta có thể sai và hoàn toàn có thể thử lại”. Bất kể mệt mỏi, khó khăn hay một ngày bạn cảm thấy cuộc sống bế tắc đến mức không thể bế tắc hơn được nữa. Bạn hãy quay về đi, vòng tay của cha mẹ chưa bao giờ thôi chờ che cho bạn.